

PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
W LUBLINIE

20-074 Lublin, ul. Spokojna 9a
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48, Tel/Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin , dnia 07 listopada 2003 r.

RLU – 61-24/03/MW

DECYZJA RLU Nr 37/03

Na podstawie art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. nr 122 poz. 1319 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. nr 18 poz. 172)

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

odmawia się wszczęcia postępowania antymonopolowego na wniosek Powiatowego Rzecznika Konsumentów w S. , w sprawie naruszenia przez Rijk Zwan Polska Sp. z o.o. w Warszawie **zbiorowych interesów konsumentów tj.** art. 23 a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2003 r. Nr 86 poz. 804).

Uzasadnienie

W dniu 10.09.2003r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie wpłynął wniosek Powiatowego Rzecznika Konsumentów w S. o wszczęcie postępowania przeciwko Rijk Zwan Polska Sp. z o.o. w Warszawie z zarzutem stosowania działań naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Z treści wniosku wynikało, Pan Józef Cz. – rolnik ze S. zakupił w dniu 13 maja 2003 r. nasiona kalafiora od Rijk Zwan Polska Sp. z o.o. w Warszawie . Wśród otrzymanych nasion znalazła się

– reklamy handlowe od Firmy Edukacyjnej I. w G..

Zdaniem Powiatowego Rzecznika Konsumentów działania takie stanowią naruszenie art. 23 a ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2000 r. Nr 122 poz. 1319 z późn. zm.) oraz stanowią czyn nieuczciwej konkurencji opisany w art. 16 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. (Dz.U. z 1993 r. poz. 47 poz.211 ze zm.) w związku z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów (Dz.U. z 2000 r. Nr 22 poz. 271 ze zm.) oraz art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U. z 2002 r. Nr 144 poz. 1204).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokonał wstępnej analizy opisanego stanu faktycznego oraz analizy powołanych przepisów prawnych. W wyniku tego, oraz na podstawie posiadanych przez organ antymonopolowych informacji doszedł do wniosku, że w sposób oczywisty nie doszło w przedmiotowej sprawie do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów opisanych w art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Uzasadnienie powyższego stanowiska jest następujące :

1. Art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów .

Skarżone przez wnioskodawcę działania polegają na wysyłaniu pod konkretny, zidentyfikowany adres internetowy niezamówionej oferty - reklamy . Oferta skierowana jest więc do indywidualnego konsumenta. Działania przedsiębiorcy, o ile spełniona zostanie przesłanka ich bezprawności, naruszają więc poszczególne, indywidualne interesy konsumentów. Suma indywidualnych interesów , zgodnie z brzmieniem wyżej powołanego przepisu, nie jest zbiorowym interesem konsumentów, do ochrony którego przepis ten został powołany .

Podsumowując, w sprawie nie jest zagrożony zbiorowy interes konsumentów, co warunkuje wszczęcie postępowania antymonopolowego.

2. Abstrahując od powyższego, w opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie spełniona została kolejna przesłanka wymieniona w w/w przepisie , a mianowicie bezprawność działań przedsiębiorcy .

Wnioskodawca twierdzi, że przedmiotowe działania stanowią czyn nieuczciwej konkurencji opisany w art. 16 ust. 1 pkt. 1, a więc stanowią reklamę sprzeczną z przepisami prawa, dobrymi obyczajami lub uchybiającymi godności człowieka.

Sądzić należy, że wnioskodawca zakwalifikował działania Firmy E. jako czyn nieuczciwej konkurencji, polegający na stosowaniu reklamy sprzecznnej z przepisami prawa, gdyż w dalszej części wniosku powołuje art. 6 ust 3 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów (...) Dz. U. 2000 Nr 22 poz. 271 ze zm.) oraz art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.u. Nr 144 poz. 1204).

Powołany przepis ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów (...) stanowi, że posłużenie się telefonem, wizjofonem, telefaksem, pocztą elektroniczną, automatycznym urządzeniem wywołującym lub innym środkiem komunikacji elektronicznej w celu złożenia propozycji zawarcia umowy może nastąpić wyłącznie za uprzednią zgodą konsumenta .

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 2 ustawy cyt. wyżej, propozycja zawarcia umowy w postaci oferty, zaproszenia do składania ofert lub zamówień albo do podjęcia rokowań powinna jednoznacznie i w sposób zrozumiały informować o zamiarze zawarcia umowy przez tego, kto ją składa.

W opinii organu antymonopolowego przedmiotowy przesył elektroniczny nie jest ofertą handlową w rozumieniu w/w przepisu, chociaż taki ma tytuł. Oferta wypełnia przesłanki w/w przepisy jeżeli zawiera co najmniej cenę usługi.

Słusznie wnioskodawczyni zakwalifikowała materiał przesłany do skrzynek elektronicznych konsumentów zatytułowany „ Oferta szkoleń” jako materiał reklamowy. Niekonsekwentnie zaś w dalszej części wniosku twierdzi, że jest to oferta zawarcia umowy.

Przepis art. 24 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną stanowi, że kto przesyła za pomocą środków komunikacji elektronicznej niezamówione informacje handlowe, podlega karze grzywny.

W stanie faktycznym sprawy prawidłowe wydaje się zakwalifikowanie przesłanego konsumentom materiału jako „informacja handlowa” (zgodnie z brzmieniem art. 2 pkt. 2 w/w ustawy). Natomiast dla oceny, czy istotnie dane informacje nie zostały przez konsumentów zamówione należałoby przeanalizować umowę określającą zasady korzystania z poczty elektronicznej zawartą pomiędzy konsumentem a właścicielem serwera obsługującego system pocztowy oraz być może regulamin usługi. W/w przepis umiejscowiony został w Rozdziale 5 cyt.

ustawy zatytułowanym „Przepisy karne”. Czyn opisany w w/w przepisie stanowi wykroczenie, którego ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Powyższe oznacza, że wyłącznie kompetentnym do uznania przedmiotowych działań za działania sprzeczne z przepisami prawa jest sąd karny, a ponadto działania w sprawie mogą być podjęte wyłącznie na wniosek pokrzywdzonego.

Podsumowując, w świetle zebranego materiału, kwestionowany przez wnioskodawcę przesył elektroniczny nie stanowi naruszenia prawa w świetle przepisu art. 6 ust. 3 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów (...), natomiast kompetencja organu antymonopolowego do oceny bezprawności tych działań w świetle art. 24 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną jest wyłączona. Ponadto, w przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

Mając powyższe na względzie, organ antymonopolowy postanowił odmówić wszczęcia postępowania w sprawie.

Wobec powyższego orzeczono, jak na wstępie.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie (...) w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie.

Otrzymuje :

1/ Powiatowy Rzecznik Konsumentów

Z upoważnienia Prezesa UOKIK
Dyrektor Delegatury w Lublinie
Krzysztof Daszyński